ชื่อวิทยานิพนธ์ บทบาทของผู้นำท้องถิ่นกับแนวทางป้องกันยาเสพติด : กรณีศึกษา

จังหวัดสงขลา

ผู้เขียน นางสาวอัญญารัตน์ สุวรรณโณ

สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์

ปีการศึกษา 2545

าเทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องบทบาทของผู้นำท้องถิ่นกับแนวทางป้องกันยาเสพติด กรณีศึกษาจังหวัด สงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างบัจจัยภูมิหลังของผู้นำท้องถิ่นและ บทบาทของผู้นำท้องถิ่นกับแนวทางป้องกันยาเสพติด วิธีการศึกษา เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้ แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสัมภาษณ์กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารสุมชน จำนวน 206 คน และสัมภาษณ์เชิงลึกกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 30 คน และนำมาวิเคราะห์ประมวลผล

ผลการศึกษา พบว่า ผู้นำท้องถิ่น จำนวน 206 คน ส่วนมากเป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จบการศึกษาระดับสูงกว่าภาคบังคับ มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท และมีรายได้ รวมทั้งครอบครัว 10,001-20,000 บาท ส่วนมากดำรงตำแหน่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน มีระยะเวลาในการ ดำรงตำแหน่ง 1-5 ปี และเป็นผู้มีครอบครัวแล้วหรือสมรส

สำหรับปัจจัยภูมิหลังของผู้นำท้องถิ่นกับแนวทางป้องกันยาเสพติด พบว่า ปัจจัยภูมิหลัง ของผู้นำท้องถิ่นส่วนมากไม่มีความสัมพันธ์กับแนวทางป้องกันยาเสพติด เนื่องจากว่าปัญหา ยาเสพติดเป็นปัญหาเร่งด่วนของรัฐบาลที่จะต้องได้รับการแก้ไข เพื่อไม่ให้ปัญหายาเสพติดทวี ความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้นำท้องถิ่นในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีส่วนรับผิดชอบโดยตรงไม่ว่า จะมีปัจจัยภูมิหลัง เช่น เพศ อายุ การศึกษา รายได้ และอื่นๆ ต่างกันเช่นไร ก็จะต้องให้ความสำคัญ และตระหนักถึงปัญหายาเสพติดเช่นเดียวกัน ยกเว้น ปัจจัยภูมิหลังของผู้นำท้องถิ่นด้านตำแหน่ง ซึ่งมีความสัมพันธ์กับระดับของแนวทางป้องกันยาเสพติด เนื่องจากว่าผู้นำท้องถิ่นเป็นเจ้าหน้าที่ ของรัฐที่จะต้องทำงานสนองนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด

ส่วนบทบาทของผู้นำท้องถิ่นกับแนวทางป้องกันยาเสพติด พบว่า บทบาทของผู้นำ ท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับแนวทางป้องกันยาเสพติด โดยผู้นำท้องถิ่นส่วนมากจะมีความคิดเห็น เกี่ยวกับแนวทางป้องกันยาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องมาจากตัวของผู้นำท้องถิ่นเอง ซึ่งยัง ขาดความรู้ ความเข้าใจ และการตระหนักถึงความรุนแรงของปัญหายาเสพติด นอกจากนั้นการ ดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดภายในชุมชนยังขาดความต่อเนื่อง และขาดความเอาใจใส่จาก ผู้นำท้องถิ่น จึงทำให้เกิดเป็นปัญหาเรื้อรังขึ้นภายในชุมชน ซึ่งจะต้องได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วน

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา การดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้ประสบ ผลสำเร็จในระดับรากหญ้าได้นั้น บุคคลระดับผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญที่จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความรุนแรงของปัญหายาเสพติด โดยบุคคลที่เป็นแกนนำจำเป็นต้องได้รับการ ฝึกอบรม เพื่อพัฒนาให้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานได้อย่างแท้จริง นอกจากนั้น ผู้นำท้องถิ่นควรส่งเสริมให้มีการทำประชาสังคมภายในชุมชน เพื่อเปิดโอกาสให้มีการ ประชุมเปิดใจคุยกัน แสดงความคิดเห็นกันอย่างเต็มที่ ซึ่งถือเป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการปลูกจิตสำนึกของชุมชน และให้ชุมชนตัดสินในอนาคตของชุมชนกันเอง นอกจากนั้น ควรดำเนินงานในด้านอื่นๆ ประกอบกันไป ได้แก่ การสร้างงาน สร้างอาชีพ เพื่อเป็นการลดปัญหา การว่างงานและเป็นอาชีพเสริมให้กับผู้ที่มีรายได้น้อยหรือผู้ที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา เพื่อเป็น การสร้างรายได้ให้กับครอบครัวและชุมชน ซึ่งจะทำให้บุคคลเหล่านี้ไม่หันไปประกอบอาชีพที่ เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

Thesis Title The Roles of Local Leaders on Drug Prevention: A Case Study of

Changwat Songkhla

Author Miss Anyarat Suvanno

Major Program Public Administration

Academic Year 2002

Abstract

The objectives of the study on roles of Local Leaders on Drug Prevention: a case study of Changwat Songkhla were to investigate the relationship between predisposition factors and the roles of the Local Leaders on Drug Prevention. The methodology was a survey research using two types of instruments: questionnaires with 206 kamnans (Leaders of Tambols), Phuyai Ban (Leaders of Villages), members of Provincial Administrative Organization, members of Tambol Administrative Organization, members of Municipality Councils, and members of Community Administrative Committee; and dept interview with 30 kamnans, Phuyai Bans and members of Tambol Administrative Organization. Data obtained were then analyzed.

It was found that most of the 206 Local Leaders were men, aged 41-50, educated more than compulsory education level with less than 10,000 bath per month income and 10,001-20,000 bath household earnings. Most of them were Phuyai Ban, working in this position for 1-5 years and were married.

The study found no relationship between most predisposition factors not including the "position" factor of most Local Leaders and Drug Prevention. This may be because it has been government's policy that Drug was an urgent problem to be solved in order to prevent its adverse effects. As government officers, the Local Leaders have take full responsibilities to regardless of the differences in gender, age, education, income etc:

However, it was found that there was a relationship between the roles of the Local Leaders and Drug Prevention. Most of the Local Leaders have moderate level of opinion about Drug Prevention. This may be because of their lack of knowledge,

understanding and recognition of severity of Drug problems. Thus, a lack of continuality in operating and lack of attention form Local Leaders on Drug Prevention in the communities has led to chronic problems that must be urgently solved in the communities.

There are a few suggestions from the study. The prevention and elimination of drugs at the grass-root level can be a success if the local leaders, as the main figures in the operation, are equipped with relevant knowledge, understanding and awareness of the drug severity. These people must be trained and educated so that they can increase their knowledge, ability and experience in dealing with drug problems. Moreover, Local Leaders should promote the civil society in their communities so that people can set open-minded meetings where they can widely express their opinions as a collective learning process. In addition, other social aspects such as employment opportunity, additional jobs for low income people or uneducated people should be created to help increase their family income. This will prevent them from drug involvement.